

Vál, 1917. október 30. – Budapest, 1982. szeptember 23.

Apja uradalmi segéd, majd bognár volt. Fia kereskedelmi érettségit tett, a tanárképző főiskolát azonban már nem fejezte be. 1936-tól a Magyar Triesti Biztosító, majd 1940-ben a Magyar Fa Részvénytársaság tisztviselője lett. A második világháborúban katona volt, osztagával átállt a szovjet csapatokhoz, partizánként harcolt. 1945-ben néhány hónapig őrizetben volt, öt hónap után szabadult, belépett a Magyar Kommunista Pártba. Érden községi párttitkár, majd budakörnyéki párttitkár volt. 1947-től a Szabad Föld szerkesztőségében dolgozott. 1949-ben, egy éves pártiskola elvégzése után a Szabad Nép rovatvezetője lett; riportregényeket, szépirodalmat írt. 1950 és 1954 között párttagságát felfüggesztették, mert a vádak szerint 1945 előtt jobboldali újságokba is írt. MDP, majd MSZMP tag. 1956 után a Népszabadság munkatársa. 1959. január és 1961. október között, majd 1964-től 1975-ig az Írószövetség főtitkára, 1975-től elnöke volt. 1961. októbertől az Élet és Irodalom főszerkesztője. 1975. március 22-étől haláláig az MSZMP Központi Bizottság tagja volt.